

Acció Cooperatista

Redacció: } Pelai. 7 • Tel. 17374
Administració: }

Organ de la Federació de Cooperatives de Catalunya

Dues institucions són la base d'una acció conjunta entre les diverses branques de la Cooperació: la Confederació de Cooperatives de Catalunya i el Comitè de Relacions Intercooperatives.
Cal, per part de tots, prestar-les el màxim suport.

Després de la transformació de la Caixa de Crèdit Agrícola i Cooperatiu i la constitució de la Caixa de Crèdit Comercial i Industrial, hem de pensar en la creació de la nostra institució de crèdit

Sobre un Decret que no ens afecta

Conforme vàrem preveure en un altre editorial publicat fa cinc setmanes, en elaborar el Decret que crea la Caixa de Crèdit Industrial i Comercial, la Conselleria d'Economia no va tenir present per a res les cooperatives. Millor dit, no les va oblidar del tot, puix que cap al final del text, que fa més de dues planes del Diari Oficial, es recorda que hi havien cooperatives operants amb la dissolta Caixa de Crèdit Agrícola i Cooperatiu i per no deixar-les completament al marge dels beneficis de la nova institució de crèdit, es recullen, sense cap intervenció, però, sense cap representació, per misericòrdia, com si diguéssim.

No ens va estranyar, doncs, l'esmentat Decret gens ni mica. Qualsevol intent de transformació econòmic-social respon sempre a les concepcions dels seus propugnadors i ens consta que la gairebé totalitat dels components del Consell d'Economia participen de la influència de tendències i d'escoles econòmiques que no donen belligerència als consumidors, o, quan menys, mai no han tingut en compte la seva significació i importància dins el camp de l'Economia.

Avui es tracta, com ahir i com sempre, d'empreses productores, de concentracions d'empreses productores, amb l'única diferència que abans eren regentades per capitalistes —consells d'accionistes— i avui pels treballadors —consells d'empresa. Ja és molt remarcable l'esmentada diferència, però és molt dubtós que representi un avenç social tan important com alguns pretenen, puix la creació de la nova Caixa de Crèdit Industrial i Comercial ho evidencia plenament.

Jutjant per la forma com s'han comportat determinades empreses collectivitzades situades en un pla privilegiat degut precisament a les circumstàncies actuals —les necessitats de la guerra, la dificultat d'importacions, etc.— en les quals els treballadors s'han assignat sobre-sous que contrasten amb la forçosa reducció de salaris dels obrers que treballen en indústries en fallida, hom tem que no s'estigui iniciant una etapa de monopòlis col·lectius —la limitada col·lectivitat dels treballadors del ram— contra la veritable col·lectivitat, els consumidors en general. Perquè els egoïsmes col·lectius que tothom ha pogut apreciar en un sens fi de collectivitzacions es tornaran a posar en evidència en les socialitzacions, puix cada una d'elles sols tindrà en compte els interessos del ram, sense preocupar-se dels altres ciutadans, ni com a treballadors ni molt menys com a consumidors.

Es molt innocent creure que una empresa collectivitzada, una Federació d'Indústria, incús, que rutlli i es desenvolupi amb prosperitat, tingui aquell altruisme i desinterès de servir de puntal econòmic de la institució bancària comuna que ha de protegir les altres empreses o Federacions que estan situades en inferioritat. Una comunitat de companys que persegueixen la seva millora, tots ells pendents dels resultats econòmics de l'empresa que els afecta per un igual, abans que res procurarà millorar la condició individual de tots i de cada component, de la mateixa forma que abans una empresa capitalista procurava augmentar els beneficis dels accionistes. Pensar el contrari és fer-se il·lusions i somniar impossibles mentre no sigui un fet l'educació moral de tota la massa de treballa-

dors, cosa que no s'aconsegueix en un any ni en molts més de revolució.

Hi existirà una pugna d'interessos entre el productor i el consumidor que es manifestarà en un sens fi d'ocasions, per la raó ben senzilla que tots no som productors i si forçosament consumidors. Avui tenim l'exemple més patent, en els centenars de milers de soldats, tots joves, tots aptes per a la producció i que per les circumstàncies excepcionals que vivim no poden produir i en canvi consumeixen molt.

Partint d'aquesta convicció, hem de començar a pensar seriosament en assentar bases sòlides en què es recolzi tot el moviment dels consumidors organitzats, que és com dir tota la massa ciutadana. Un d'ells és, sens dubte, la institució bancària de les cooperatives, preocupació resolta des de temps pels moviments cooperatius poderosos de l'estranger. Però hem de comptar amb els nostres propis mitjans, ja que oficialment no se'n reconeix sinó una participació passiva en el dret al crèdit per part de l'organització bancària del Departament d'Economia. Firms en la nostra convicció de què la revolució econòmica sols la farà el consumidor, organitzant-se cooperativament, prescindim de la tutela oficial, puix que encara no és arribada l'hora de la comprensió. El demà ens pertany, com va assegurar el nostre amic Francis des d'aquestes mateixes planes, i en dir que ens pertany no volem reduir-nos a un grup, a una col·lectivitat reduïda, d'interessos afins, sinó a tota la societat, representada pels consumidors que som tots els éssers humans, plens de necessitats a satisfer i no un taller, una fàbrica, un gremi determinat, ni tan sols tots els treballadors plegats, puix —i no ens cansarem de repetir-lo— no representen tots ells la tercera part de la família humana.

La nova estructuració econòmica i la personalitat del cooperatisme

La concepció cooperatista com a doctrina econòmica d'utilitat social tan incompresa per uns i desconeguda per als altres, comença a introduir-se encara que molt lentament en la mentalitat de la gent que tenia l'obligació de conèixer l'existència del sistema econòmic del cooperatisme per la seva participació com a dirigents d'organismes responsables que propugnen per la transformació social i econòmica de la societat. Tenim la convicció, que ja hem exterioritzat altres vegades, que en estructurar la nova economia si s'hagués emprat el sistema cooperatista tant pel que fa referència a organitzar la indústria emmotllant-la amb els mètodes econòmics que responen a una pràctica i l'avalen l'experiència d'una actuació de les Cooperatives de Producció i Treball que funcionaven molt abans del 19 de juliol del 1936 i adaptant-la jurídicament d'acord amb la Llei de Cooperatives vigent aprovada pel Parlament de Catalunya el mes de febrer del 1934; i en quant a la regulació del consum, si s'hagués aprofitat l'organització econòmica de distribució que amb tanta eficiència s'ha vingut desenvolupant a Catalunya seguint les normes justes que copsaren els «equitables Pioneers de Rochdale», a ben segur que la decoració de la reraguarda hauria estat tota una altra i que malgrat les dificultats creades per la guerra, s'hauria donat la tònica i la sensació de capacitat i no s'hauria de veure amb dolor com segueix amb més intensitat i amb més eufòria el problema de l'explo-tació de l'home per l'home en el que fa referència als preus més abusius, escandalosos, intolerables que hom sense entranyes fa de tots els articles, particularment els del consum domèstic.

Els primers mesos que precediren al moviment revolucionari, quan l'onada impulsiva te-

nia sols la fita de destrucció i no s'entretenia en analitzar si tot mereixia el mateix tracte demolidor i veiérem com s'atemptava contra les Cooperatives amb escomesa irreflexiva i barroera, ja prejutjàrem —i el temps ens ha donat la raó— que tard o d'hora s'imposaria el bon criteri i que la pràctica aconsellaria reconèixer el moviment cooperatista com una organització de tipus col·lectiu que s'adapta d'una manera magistral i perfecta a les aspiracions populars matisades arran dels fets revolucionaris que estem vivint.

I avui veiem amb íntima i pregonia satisfacció com la personalitat del Cooperatisme va adquirint aquell reconeixement i aquella comprensió que mai no havia d'ésser-li regatejada.

I s'ha imposat per la seva moral, pel seu esperit creador eminentment col·lectiu, pel seu bagatge honest i just.

Per la seva trajectòria humana i altruista.

I és, en el Consell d'Economia, organisme legislador i assessor del Govern de la Generalitat de Catalunya on es recull i es coordina la tasca immensa que en sentit col·lectiu poden realitzar les organitzacions sota els mètodes i el guiatge de l'ideari cooperatista.

Darrerament s'ha tingut d'entrar a fons sobre el problema econòmic en l'esmentat organisme oficial referent a la política a seguir en l'aplicació del Decret de Collectivitzacions, debat que ha donat lloc a què intervinguessin la totalitat dels Vocals que componen el susdit Consell.

S'ha debatut laboriosament el problema i s'han posat de relleu els errors i falles del susdit Decret després d'un any d'aplicació. No cal dir que tant el representant de la Confederació de Cooperatives de Catalunya, el nostre company Felip Barjau, com els nostres estimats amics cooperadors Miquel Mestre i Ventosa Roig, que també formen part del Consell —encara que representant altres organitzacions— defensaren el moviment cooperatista i s'afermaren en la convicció allionadora que el sistema cooperatista, reuneix aquelles condicions precises per a fer despertar al proletariat i a les classes liberals i populars l'entusiasme i l'amor a la col·lectivitat, factors que sense els quals no assoliran les «Collectivitzacions» l'èxit que hom s'ha proposat.

Pròximament publicarem en Acció COOPERATISTA els discursos pronunciats pels nostres companys cooperadors en les seves intervencions en el si del Consell d'Economia, perquè hom pugui conèixer l'abast del debat i el contingut substancial dels referits discursos que plantegen la necessitat de modificar el Decret de Collectivitzacions en tot allò que fa referència al reconeixement de la personalitat cooperativa i es faci constar el dret i la llibertat que tenen les col·lectivitats d'organitzar-se de la forma que més s'escaigui, bé sigui en Cooperativa o bé en «Collectivització».

Tot fa creure que els criteris van modificant-se i que la concepció autèntica de la personalitat cooperatista va adquirint la seva fesomia pròpia que ha de concedir-li aquella solvència i aquella autoritat facultativa per ésser respectada i reconeguda per tothom.

CELESTÍ VENTURA

Próximo a publicarse "El Cooperador", órgano de la Federación Nacional, para facilitar la solicitud de ejemplares acompañamos el presente Boletín.

Boletín de Suscripción

Compañero Administrador de "El Cooperador"
Via Durruti, 20, 1.º, 2.º — BARCELONA

La Cooperativa.....
se suscribe a.....ejemplares de "El Cooperador", publicación quincenal de la F. N. C. E., comprometiéndose a hacer su abono por adelantado en la forma que se desee.

.....de.....de 193.....

(Sello y Firma)

Envíese en sobre abierto y franquicia de 0'05 ptes.

SECCIO FEDERATIVA

Ecos de la setmana Sobre una campanya insidiosa

El Consell Administratiu de la Cooperativa Central de Compres va celebrar reunió diumenge passat, tractant assumptes de molta transcendència per al futur d'aquest organisme econòmic de la Federació. En aquesta reunió prengué possessió del seu càrrec el representant del Consell general de la Federació a la C. C. C., company Josep Pané.

Ens ha causat molt bona impressió l'orientació sostinguda per la U. G. T. en el seu darrer Congrés sobre cooperatives en general, però molt especialment sobre cooperatives de consum. Com era d'esperar, intervingueren bons companys cooperadors en la discussió del dictamen sobre cooperatives de treball i en el referent a cooperatives de consum, molt especialment el nostre vice-president, company Felip Barjau, que representava els empleats i funcionaris de la Generalitat. En lloc a part publiquem el dictamen IX, que sintetitza l'espirit del Congrés sobre el moviment cooperatista a Catalunya.

Ha pres possessió del seu càrrec de Delegat al Comitè Nacional del S. R. I., en representació de la Federació de Cooperatives de Catalunya, el nostre company Francesc Campos, el qual va donar compte a l'Executiu de la seva intervenció tant al Comitè Nacional com a la Comissió de Treball de la Secretaria de Provisions d'aquesta gran institució d'ajut. Per part de l'Executiu va ésser vista amb bons ulls la tasca iniciada pel company Campos i encoratjada a prosseguir-la amb el mateix entusiasme.

Ha passat a ésser secció de la nostra Cooperativa de segon grau "Productes Cop" la Cooperativa Bolsera, que amb caràcter independent estava instal·lada al local de la E. C. O. P. Aquesta Secció, que es dedica a fer paperines i envoltoris de tota mena, ha d'ésser tinguda en compte per totes les cooperatives de consum en tractar de proveir-se de bosses, paperines i altres envoltoris que necessitin, fent les comandes a Aurora, 11 bis.

La dificultat de trobar estatge els companys de la Federació Nacional traslladats a Barcelona, preguem sigui resolta, de poder ésser, pels companys que disposin de pis espaiós i que no els origini una gran dificultat cedir-los-hi part.

Cooperativa Central de compres

En la darrera reunió del Consell Administratiu de la C. C. C. va ésser sotmès a la seva consideració la següent relació d'operacions efectuades per l'esmentada oficina majorista cooperativa des de primers d'any fins el mes d'octubre passat:

VENDES EFECTUADES FINS AL 31 OCTUBRE DEL CORRENT ANY

Comarcals associades	
Litoral	Ptes. 245.533'87
Igualada	242.961'55
Vic	232.463'95
Vallès	188.489'83
Girona	132.588'—
Baix Llobregat	123.000'35
Unió Cooperadors de Barcelona	96.952'41
Manresa	75.693'45
Tarragona	72.705'—
Coop. d'Obrer, Vallcarca... ..	29.233'40
Cooperatives no associades	
Coop. Ctrial. Abastecimiento	127.831'60
Fed. Cooperatives Llevant, València	25.307'75
U. C. A. Bilbao	21.205'10
Intercanvis	15.451'50
Productes Coop.	10.553'22
Coop. Casal Catalunya Madrid	5.408'80
Fed. Coop. Catalunya... ..	5.005'—
Diverses	2.963'11
Unió Coop. Norte España.	2.471'50
Total pessetes	1.655.549'39

Eugeni Beltran

Dimecres passat va ésser acompanyat a la seva darrera estada el volgut company Eugeni Beltran, president que fou de la cooperativa «La Lleialtat» de Sans, avui Sucursal 11 de la U. C. B. i de la Federació Provincial de Barcelona, durant els temps difícils de la dictadura.

Era soci de «La Lleialtat» des de l'any 1910, on era tingut en molta estima per la seva rectitud, activitat i amor a l'entitat. Una ràpida malaltia ens ha privat per sempre de la seva companyia, havent acudit a l'acte de l'enterrament una nombrosa comitiva de cooperadors i companys de treball, formant-se dues presidències

La Federació de Cooperatives de Catalunya davant la campanya de desèredit i desprestigi que es porta a cap contra l'organització germana, Federació de Sindicats Agrícoles de Catalunya, creu oportú fer públiques les següents manifestacions:

1.ª Estar absolutament convençuda de la rectitud d'intencions que guia els organismes nacionals de l'expressada Federació, rectitud que s'ha posat de manifest en negar-se sempre a facilitar productes agrícoles a preus superiors als de taxa.

Cal constatar, tanmateix, que no tots els organismes comarcals i locals de la FESAC comparteixen la mateixa bona fe, car molts d'ells s'han negat a complimentar les autoritzacions lliurades pels organismes centrals de Barcelona. Amb l'excusa que els magatzems eren buits o amb l'excusa que els pàgesos no volien portar llurs gèneres als magatzems locals o comarcals, la realitat és que sovint els camions de les nostres Cooperatives han hagut d'entornar-se'n sense carregar malgrat portar tota la documentació en regla i avalada, per tant, pels organismes superiors de la FESAC.

2.ª El remei a aquest mal no radica en la dissolució dels Sindicats Agrícoles ni en fer desaparèixer la FESAC. Radica, simplement, en fer comprendre —de grat o per força— a la gent del camp que no ha de mirar-se la guerra com una font de beneficis, sinó com un fet tràgic les conseqüències del qual han d'ésser sentides no solament pels treballadors de la ciutat, sinó també pels treballadors del camp. Això vol dir que tot intent d'ocultació o de venda a preus superior al de taxa (preus que, no cal dir-ho, poden ésser també revisats), ha d'ésser severament punit.

3.ª Per altra banda, cal donar també als nostres pàgesos la garantia absoluta que llurs sacrificis i llur desinterès en vendre al preu de taxa no seran aprofitats per ningú com a matèria d'especulació, sinó que redundaran en benefici de tota la col·lectivitat, com a petita compensació dels sacrificis que tot el país fa aguantant la guerra per la independència de la República i per les llibertats de Catalunya.

I aquesta garantia únicament poden donar-la, avui per avui, les Cooperatives de Consum, que fundades en els immortals principis dels Pioners de Rochdale, no persegueixen un fi lucratiu, sinó simplement realitzar una funció social al servei del país.

EL COMITÈ EXECUTIU

El III Congreso de la U. G. T. y las Cooperativas de Consumo

Muy gustosos, por representar una confesión categórica y una posición clara y definida, publicamos a continuación el Dictamen referente a Cooperativas de consumo, aprobado en el pasado III Congreso de la U. G. T. de Cataluña:

«El Congreso reitera la adhesión de la U.G.T. en Cataluña al movimiento cooperatista, aceptando las normas propias de este movimiento.»

El Comité de Cataluña de la U. G. T. y los Sindicatos emprenderán una intensa campaña para estimular a sus afiliados a inscribirse en las Cooperativas de consumo ya constituidas en las localidades respectivas. El Congreso condena la constitución de una Cooperativa en cada fábrica —copia de antiguos economatos de empresa—, por entender que, a más de no estar de acuerdo con la legalidad vigente en Cataluña, es contrario a la finalidad que persigue el cooperativismo de consumo, que ha de basarse en una vasta organización popular.

El Congreso recuerda a todos los obreros de Cataluña que las Cooperativas de consumo constituyen el arma más eficiente que tiene a su mano la clase obrera organizada para combatir la especulación con los víveres, que durante todas las guerras alcanza proporciones escandalosas, y les recomienda su incorporación inmediata al movimiento cooperativo.»

del dol, la familiar i una altra en la que figuraven el company Santacana, president de la Sucursal número 11, i el company Campos, en nom del Consell Central de la U. C. B.

La comitiva s'aturà uns moments davant el casal dels seus desvels, l'antiga «Lleialtat», on foren retuts honors pòstums al traspàs, posant la bandera a mig pal en senyal de dol. L'acte fou molt emocionant, prova d'estima que gaudia el company Beltran per part de tots.

A la Unió de Cooperadors de Barcelona, i especialment a la Sucursal 11, antiga «Lleialtat» i a la desconsolada vídua i fills del company Beltran, fem públic, des d'ací, el nostre condol.

Noticiari de la U. C. B.

L'ASSEMBLEA EXTRAORDINARIA DE SEGON GRAU

El diumenge passat al matí va tenir lloc en l'estatge de la sucursal 21, l'Assemblea extraordinària de segon grau per a tractar del Projecte d'emissió de Bons per efectuar l'adquisició de queviures del Magatzem al Major de l'Aliança Cooperativa Internacional, presentat pel Consell Directiu.

Efectuada la recepció de credencials dels delegats, nomenats en els sectors respectius, el president de la Unió, company Ramon Batlle, declara oberta la sessió i tot seguit es passa al nomenament de la Mesa de discussió, que queda composta sota la presidència del company Josep Puet, secretari d'actes Francesc Campos i secretari de paraules Jaume Barrabeix.

Fou discutit llargament el tema objecte de l'Assemblea per part dels delegats i amb intervencions de la representació del Consell, amb termes que expressaven els acords favorables recaiguts en les Assemblees dels Sectors que representaven els respectius delegats. Va recaure acord unànim prop del projecte i també de les normes a seguir pel Consell per a posar a la pràctica l'emissió projectada, com també que totes les sucursals celebrin Assemblees amb la finalitat de donar a conèixer l'abast econòmic del projecte. I essent exhaurit l'ordre del dia, la presidència aixecà la sessió.

En aquesta Assemblea hi varen assistir 198 delegats. Hi mancaren 52 delegats, ja que el nombre total de delegats nomenats per les respectives Assemblees de primer grau fou de 250 delegats.

Dintre d'aquesta setmana serà repartit a tots els associats de la Unió el informe i projecte econòmic presentat pel Consell i a més hi seran acoblades les orientacions que publiquem a continuació.

ORIENTACIONS

Per a millor coneixement de tots els associats i amb el fi de què no hi pugui haver cap mena de recança amb l'emissió de bons que serà posada en circulació, aquest Consell Directiu i per mitjà de la Comissió d'Hisenda, es creu amb el deure d'il·lustrar a tots els associats de la Unió de Cooperadors de Barcelona, amb unes xifres concretes que creiem seran prou eloqüents per a desvanèixer tots els dubtes que poguessin existir sobre la situació econòmica de la nostra Entitat, i així el soci, en ple coneixement de causa, faci el màxim esforç per a ajudar a la Unió, ja que ajudant a aquesta és en benefici propi, a l'ensem que col·lectiu.

La Unió de Cooperadors de Barcelona, en fer la fusió de totes les avui extingides cooperatives que ingressaren a la mateixa per a transformar-se en sucursals, acoblaren l'Actiu i Passiu de totes elles, com ja és sabut, i la Unió es féu càrrec de tots els deutes de proveïdors, així com dels crèdits concedits a les mateixes, que pujava aleshores a uns 2.800.000 pessetes.

Amb penes i treballs aquest Consell ha hagut de lluitar amb un sens fi d'inconvenients, alguns d'ells prou coneguts de tots vosaltres, i de tots ells n'ha sortit airos, si considerem les circumstàncies que havem travessat i les que estem travessant, i malgrat la manca de queviures per una part, el manteniment de tot el personal empleat per l'altra i altres despeses ocorregudes, avui dia la Unió de Cooperadors de Barcelona té un deute global de proveïdors, comptant-hi el préstec de la Caixa de Pignoracions i el pendent de la Caixa de Crèdit, d'unes 790.000 pessetes, cosa que demostra a bastament que tot i haver hagut de lluitar ha sabut mantenir i millorar la nostra situació.

Per si això fos poc, hem de manifestar-vos que quan s'efectuà la Unió, el nombre d'associats era de 9.000, amb un capital social de 2.400.000 pessetes; i durant aquests quinze mesos el nombre dels mateixos s'ha elevat a la respectable suma de 24.000; i, en canvi, l'augment del capital social ha estat solament de 400.000 pessetes, passant, doncs, a constituir un fons social de 2.800.000 pessetes; i, en canvi, les compres, com és natural, han hagut d'ésser amb relació al nombre de socis i no al capital aportat.

Creiem que amb tot l'exposat serà el suficient perquè la Unió de Cooperadors de Barcelona sigui escoltada i atesa per tots els seus associats i que aquests, amb la mira feta a l'ideal que ens és comú, compliran amb el deure que imposen les presents circumstàncies, cobrint a bastament aquesta popular emissió perquè la nostra Organització pugui assolir el seu comès. Salut i Cooperació!

Les Comissions de Sucursal han començat a convocar les respectives Assemblees de Sucursal amb la sola finalitat de donar a conèixer als associats el projecte d'emissió de Bons presentat pel Consell i aprovat per les Assemblees de primer i segon grau.

Si bé ambdues Assemblees representen la màxima expressió de la voluntat dels associats de la Unió, creiem que ha estat una idea molt encertada convocar els associats sucursal per sucursal perquè les Comissions de sucursal són les més afectades perquè el projecte sigui acollit amb la màxima adhesió i per altra part són també les Comissions les que tenen de convertit en efectivitat el projecte econòmic presentat.

En números anteriors hem anat donant compte de què en diverses barriades de la ciutat s'es-

tà impulsant la creació de noves sucursals per part de nuclis de consumidors i que algunes ja es troben en ple funcionament.

Havíem mencionat que a la barriada de Sant Gervasi també hi teníem un important grup de simpatitzants que tenien els treballs molt avançats perquè la barriada comptés amb una sucursal. Avui podem avançar que la Comissió que va ésser nomenada ja compta amb l'adhesió de més de 300 caps de família i formalitzada la seva inscripció amb una respectable suma de caràcter econòmic. Està tramitant també l'adquisició d'un local apropiat per la instal·lació de la sucursal i confia que d'un moment a l'altre poder sol·licitar al Consell de la Unió la constitució de la mateixa, després de comptar amb més de 400 associats, amb motiu de les darreres impressions recollides.

En quatre barriades diferents de la ciutat s'estan fent actius treballs per a fundar altres tantes sucursals, degut també a la iniciativa popular. Tres d'aquestes es troben compreses a la dreta de l'eixample, en populoses barriades on encara la cooperació de consum no hi havia arrelat o, més ben dit, no s'hi havia produït cap intent de fundar cap Cooperativa.

L'altra es troba compresa en la barriada d'Hostafrancs, que tot i trobant-se molt prop de la barriada de Sants, on hi tenim un fort nucli de sucursals, no tenim present que a dita barriada hi hagi hagut cap cooperativa de consum, almenys de molts anys a aquesta part.

Els treballs d'organització d'alguna d'aquestes quatre projectades sucursals es troben molt endavant. Si bé la Unió no ha començat encara cap treball de propaganda per a formar noves sucursals, el menys que pot fer es donar curs a tots aquells treballs que siguin produïts per la iniciativa popular i que incloguin barriades on la Cooperació encara no s'hi havia manifestat. Més endavant la Unió portarà la iniciativa de la fundació de noves sucursals.

Fa tres setmanes que s'està efectuant l'acoblament, per pròpia elecció de sucursal, dels associats que formaven el cens de la sucursal 64, a les altres sucursals de la Unió, donada la circumstància que estava rodejat el local que ocupava i pel desplaçament de domicilis de la majoria dels associats, força comprensible, perquè havien pertanyut a la Cooperativa Integral.

Si per qualsevol motiu els associats troben un ajornament en la tramitació del seu acoblament, han de dirigir-se a les oficines de la Unió, Muntaner, 179, per a corregir el motiu que hagi pogut produir la tramitació.

S.

Breu ressenya de l'Assemblea de Segon Grau de la U. C. B.

El passat diumenge, en el local de la Sucursal núm. 21, Urgell, 176 al 180, tingué lloc la reunió, en Assemblea de segon grau, dels delegats nomenats pels onze sectors de la U. C. B., per tal de discutir i aprovar o desaprovar el projecte d'emissió de Bons per efectuar l'adquisició de queviures del Magatzem al Major de l'Aliança Cooperativa Internacional.

Obert l'acte a dos quarts de dotze en punt pel company Batlle, president de la U. C. B., és nomenada la Mesa de discussió, que queda formada pels companys, Puet, Campos i Barrabeix. El president Puet, després de saludar i demanar als assembleistes que es comportessin amb la màxima ordenació i altesa de mires, cedeix la paraula a la Comissió d'Hisenda, la qual per mitjà del seu delegat Civit llegeix un informe, repartit als delegats a l'entrada del local, estenent-se en comentaris i consideracions per tal de demostrar la necessitat de l'emissió projectada.

En la discussió hi prengueren part, entre altres que no recordem, els companys Canosa, Jordi, Tomàs, Arnal, Bonmatí, González, Santacana, Pelayo, Borregón, Verdura, Rovira i Xó. Batlle féu un resum de totes les intervencions i contestà alguns punts, per tal d'aclarir-los, que s'havien tocat en el transcurs de les discussions.

A remarcar les proposicions presentades pels companys Canosa i Arnal: el primer sobre la creació d'un Banc de Crèdit Cooperatiu, que prestés suport als Bons que s'anaven a emetre, i el segon sobre l'aprovació per aclamació del projecte d'emissió de Bons i un vot de confiança al Consell Directiu per a portar-ho endavant de la forma que cregués més convenient.

Descartada la proposició del company Canosa, per no ésser moment oportú de discutir-la, s'aprova per unanimitat la meitat de la proposició del company Arnal.

El president cedeix la paraula a Civit i aquest explica amb la forma que pot portar-se endavant el projecte i és formant un conjunt integrat pel Consell Directiu i un delegat de la Comissió de cada sucursal, amb plena responsabilitat en quant a recaptació i propaganda.

S'acorda que sigui moralment obligatori, per a tots els associats, l'adquisició almenys d'un Bon de cinquanta pessetes.

La reunió acabà a la una de la tarda.

Las relaciones intercooperatistas

Debido al crecimiento de las cooperativas de consumo y de las de producción y trabajo y a la fuerza que va tomando la sindicación agrícola, se hace indispensable que tanto nosotros como los demás elementos citados nos planteemos con toda formalidad la cuestión de las relaciones intercooperativas. Es preciso que así lo hagamos, ya que de no ser así, demostraríamos que no sabemos lo que tenemos entre manos, ni sabríamos que la cooperación para ser verdaderamente eficaz, tiene necesidad de estar bien inteligencida entre sí, respondiendo al principio de ser una cosa completamente diferente del comercio y de la producción individualista y burguesa que defiende aún la libertad de uno aunque el resto de la humanidad se fastidie y se hunda.

Nosotros, los cooperatistas de consumo que tenemos en nuestro deario un programa completo e integral de cooperación, somos, podemos y debemos ser los primeros en plantearnos esta cuestión, demostrando así que sabemos darnos cuenta de la realidad que vivimos, en la cual se está creando toda una fuerza que produce y transforma materias variadísimas bajo el nombre sagrado de la cooperación. Toda esta fuerza naciente de producción y transformación, si no se adapta a una buena relación intercooperativa entre sí y entre la cooperación de consumo, ni podrá vivir con entera dignidad cooperativa la primera, ni podrá ser una buena reguladora de la producción la antigua y eficaz cooperación de consumo. Por tanto, si bien nosotros en nuestra integridad tenemos las cooperativas de segundo grado como complemento de la acción distribuidora, como ésta es insignificante en la actualidad para complementar las necesidades distribuidoras de la organización de los consumidores, nos tendremos que entender con la cooperación de producción que ha nacido de la convulsión guerrera y revolucionaria, para que ella haga las funciones de cooperativa de segundo grado y cumplamos todos con el deber de armonía cooperatista.

Planteado el problema con toda claridad, tal como queda esbozado, creo que no habrá nadie que pueda ver ni mala ni doble intención en lo que queda expresado. Callarlo y hacer como que se desconoce que existe un problema de relación intercooperatista, sería imperdonable en todos y cada uno de los que formamos parte de las tres diferentes ramas de la cooperación. No obstante, puede que algunos digan que habiendo la Confederación que nos representa a las tres modalidades, ya ni necesario es que de esto se trate. Como es natural, el hecho de haberse podido estructurar la Confederación de Cooperativas de Cataluña, es ya un buen síntoma; pero como la Confederación es el lazo moral y de defensa política de las tres ramas, no basta ella para que se haga el milagro de aunar económicamente la producción con el consumo y al agricultor con ambos.

Naturalmente que todas las relaciones económicas entre las diferentes ramas de la cooperación, pueden y deben hacerse a través de la Confederación; pero como sea que nuestra organización confederal cooperatista no es conocida por la gran masa de consumidores y demás cooperatistas, se hace preciso que el tema se propague y se discuta en el periódico y en la tribuna, con el fin de que todo el mundo sepa que nada tendría de eficaz la cooperación si ella no se entiende entre sí, con el fin de establecer una economía que suprima la competencia comercial y la guerra de precios. Así, pues, para que sea fuerte y estable la cooperación de producción y trabajo, su primera misión debe tender el procurarse un buen mercado entre los consumidores organizados, como éstos no pueden prescindir de tener quien produzca para ellos con espíritu colectivista y fuera de las prácticas comerciales engañosas de la antigua burguesía. Como es natural, esta misma relación intercooperatista debe emplearse con la sindicación agrícola, la cual nunca será bien aprovechada para la humanidad avanzada, si ella no se pone incondicionalmente al servicio de los consumidores organizados en forma cooperativa.

Enlazando así las distintas corrientes cooperatistas que se manifiestan con pujanza en esta hora de renovación económica, acreditaremos en nuestro país el sistema económico y social más fácil y útil en una época de decadencia burguesa y de pujanza de las ideas socializantes. Pero, ¡ah! si la cooperación no se entrelaza y no crea sus órganos de convivencia económica y por el prurito de crearse un sector superior al otro mantiene cada uno su compartimiento estanco formando economías contrarias con las otras, no será más que de nombre cooperatista cuanto hoy blasona de tal, ni tendrá el mismo una vida larga y próspera como sería de desear. De todos modos, respondiendo a esta trayectoria por nosotros anhelada y propagada, ya existe, a más de la Confederación, el Comité de Relaciones Intercooperatista creado por la Consejería de Agricultura que tiende sus primeros pasos hacia esta finalidad señalada de au-

nar los intereses de los consumidores con los de los productores.

Con este organismo nombrado, con la Confederación y con el Consejo Superior de la Cooperación como a guías legales y espirituales que debemos saber seguir y con el anexo de la Cooperativa Central de Compras de la Federación de Cooperativas de Cataluña y las secciones industriales de la Federación de Producción y Trabajo y la F. E. S. A. C. que debemos saber entrelazar interesadamente, tenemos todo el cuadro apetecido y completo para llegar a nuestra finalidad. Lo que urge ahora es saber interpretar a todos estos organismos y comprender bien la función para la cual cada uno ha estado creado, dándoles la autoridad que se merecen, para que ellos respondan a los deseos de creación de una nueva vida económica y social.

Si así podemos impregnar el espíritu cooperatista a la nueva generación proletaria que rotula entidades con el nombre sagrado de cooperativa, nosotros, los representantes en nuestra tierra más antiguos del credo cooperador, no tendremos ningún reparo en dejar suspenso aquel criterio totalitario que teníamos de que todo debía ser de los consumidores, con la esperanza que haciéndolo así daríamos paso a que se formara una conciencia cooperatista que nos llevara por distintos caminos, a la misma finalidad que nos legaron los pioneros de Rochdale.

Productores, agricultores y consumidores, hagamos que la intercooperación sea un hecho tanto en lo moral como en lo económico y veáis como venceremos y estableceremos el reinado de la paz, la prosperidad y el bienestar, como una realidad de aquella antigua aspiración de uno para todos y todos para uno que ahora tenemos entre las manos y no debemos dejar que el morbo individual heredado de la sociedad capitalista nos lo estropee y nos haga perder la ocasión.

JUAN ROVIRA

Para el compañero Campos

Extensa ha sido la contestación del compañero Campos a mi carta abierta. Sin embargo, y a pesar de su extensión, no consigue deshacer el mito de la presunta injusticia con que se procedió para la constitución de la Unión de Cooperadores de Barcelona. La injusticia, en este caso, es lo que más nos interesa, y por ello, si se nos permite, seguiremos la discusión con el compañero Campos. Nos interesa poner de manifiesto esta injusticia, porque igual que muchos otros cooperadores, hemos sido y seguiremos siendo víctimas de ella.

He de hacer notar que entre lo expuesto en mi carta abierta y algunos conceptos de su artículo «Comentarios mínimos» existe perfecta «relación de juicio» para el fin que en él me proponía. En el mencionado artículo se aludía a «dirigentes que traspasan el mandato colectivo pretendiendo la imposición de criterios particularísimos». Hay aquí una evidente alusión a unos dirigentes que se limitan a cumplir estrictamente unos mandatos conferidos por asambleas generales compuestas de cooperadores que, si no entienden mucho de doctrinas y teorías, saben, por lo menos, de sacrificios y trabajos ininterrumpidos en pro de la cooperación y por consiguiente los tales dirigentes no pretenden la imposición de ningún criterio particularísimo.

Por otra parte, el compañero Campos con sus palabras demostró no estar muy bien enterado de lo que ha pasado en el seno de algunas cooperativas desde seis meses a esta parte.

Su contestación de usted, amigo Campos, puede dar lugar a muchos comentarios, pero a mi modo de ver lo que por el momento es más interesante es su afirmación de que la Unión de Cooperadores está «dondamente sentida y pregonada desde muchos años por los cooperadores barceloneses». No ignoramos que algo semejante a la U. C. B. ha vivido en la mente de algunos cooperatistas, pero el que después

de varios años de hablar y escribir acerca de este tema no se lograra convencer a la masa de afiliados a las cooperativas para pasar de la teoría a la práctica, demuestra de manera elocuente que ésta no era, ni es hoy, sentida más que por un corto número de hombres, que, aprovechándose de unos momentos de confusión general, arrastraron a los demás a seguir por un sendero de acuerdo con sus ideas particulares.

Es verdad que el compañero Campos ha escrito que la Unión de Cooperadores de Barcelona se «constituyó por voluntad públicamente manifestada por las correspondientes asambleas generales de cada una de las cooperativas que la integran. Haga memoria el compañero Campos, recuerde los hechos y verá que hizo una afirmación gratuita porque la Unión de Cooperadores se constituyó sin la previa celebración de estas asambleas que, legal y estatutariamente, eran obligatorias. Hay algunas cooperativas cuyos socios se enteraron oficialmente del hecho consumado tres o cuatro meses después, y si alguna asamblea se celebró —no sabemos ninguna— conocemos todo su valor democrático. Y referente a las cooperativas que libremente existen constituidas antes del 19 de julio del pasado año, dentro Barcelona, el compañero Campos nos señalará tan pocas que para contarlas bastan los dedos de la mano, y sobran dos de ellos, y aún éstas para resistirse a entrar a formar parte de la Unión de Cooperadores tuvieron que tomar actitudes que no todos los cooperadores tuvimos la valentía de adoptar.

Sobre el particular y para que el compañero Campos tenga una prueba del poco apego que tienen las cooperativas a la U. C. B., yo, a mi vez, me tomo la libertad de indicarle que debiera acercarse un poco más a los «insignificantes de la cooperación».

Hay en la carta abierta del compañero Campos otro aspecto que es de sumo interés. Me refiero a lo que en aquel escrito se trata de «mito de la Libre Asociación para las compras en común». Se ha hecho sobre el particular, en Barcelona, alguna tentativa que, ciertamente, no ha sido coronada por el éxito, pero de esta pequeña experiencia no puede deducirse que la Libre Asociación para las compras en común no logra adeptos. Abra los ojos a la realidad el compañero Campos, y vea bien lo que en Barcelona son las cooperativas. Puedo afirmar que la eterna cantinela del «espíritu de capillita», si alguna vez en nuestras entidades ha existido, hoy ha desaparecido por completo, y sólo se busca el camino de hacer una verdadera y sólida Unión de Cooperativas de Barcelona, pero contados son los que este camino lo hallan en la U. C. B.

Hay que darse cuenta de que en Cataluña no cuajan determinados sistemas encaminados a la total centralización administrativa, y de ello podemos deducir que dentro un régimen de libre federación de las cooperativas, se alcanzará todo; dentro de la U. C. B., sólo discordia y descrédito.

MIGUEL PAYTUBÍ

DESDE MI BALCON

Melancolía

Y todo tiene un matiz gris. Lloro el cielo una pena de siglos ante la mansedumbre de la tierra atormentada, la tierra de los hombres tan bella y tan oscura, cuyo destino se pierde en un infinito recoveco...

El mar ensaya piruetas lanzando estrellas húmedas, que en las rocas quedan prendidas como destellos de ensueños en reposo. Parece unas veces que ruge y otras que suspira la ternura, el mimo, la caricia blanda de niño o de mujer...

El viento levanta en la arena frágiles minarettes que, súbitamente, caen como cayó el poder de los abúlicos adoradores de Mahoma. Surgen, como de milagro, medias lunas y cruces, que se pierden para formar alas de pájaros exóticos...

El poema inacabado se mueve en la mancha roja de la mesa modernista; danzan las palmas tristes y graves, oscilando entre el abismo y la cumbre, como la vida que les dió belleza semitrágica en unos instantes de ingente rebeldía. Sigo, pensativa, el ritmo de la blanca cuartilla que, gira y gira como una pobre alma errante.

Entorno los ojos. Ya viene la hermana Melancolía a cantarme una balada, mientras en mi balcón psíquico se difuman las dudas, se multiplican las ansias, se dividen los presentimientos...

Y todo tiene un matiz gris. Lloro el cielo una pena de siglos ante la mansedumbre de la tierra atormentada, la tierra de los hombres tan bella y tan oscura.

Psiquis

Barcelona, 15 noviembre 1937.

ANGELA GRAU

SECCIÓ ESCOLAR

Apuntes alentadores

Por tratarse de una antigua y loable iniciativa puesta en práctica por los cooperadores de Cataluña, que prueba el vivo deseo de realizaciones fecundas y provechosas para la colectividad, que en todos los tiempos motivó preocupación, publicamos la fotografía que precede y revela un nutrido grupo de niños, alumnos adelantados de la Escuela Graduada que sostenía el Ateneo Obrero de San Andrés, niños que, en la tarde del día 17 de mayo de 1930, asistieron a una conferencia escolar dada sobre Cooperación por nuestro compañero Francisco Campos, Maestro de primera enseñanza.

Comprendiendo perfectamente la importancia que tiene la preparación de futuros cooperadores empezando desde la escuela, nuestro buen amigo Campos, extendió por entonces esta acción cultural y práctica auxiliado por los entusiastas camaradas Casajuana, Salat y otros, realizando también actos en la Academia Cervantes y en las Clases de Adultos de la antigua Cooperativa «La Flor de Mayo», obra que mereció una general y sincera admiración.

Y si estos compañeros y amigos con su buena voluntad conseguirían realizar hace ya años esta magnífica labor, es de suponer que ahora, contando indudablemente con más facilidades en todos los órdenes, se podrá emplear de acuerdo con las normas que establece la Pedagogía Moderna y progreso de la época, los procedimientos más adecuados para proseguir de una manera eficaz y permanente esta meritoria acción imprescindible por parte nuestra mientras en las escuelas no sea un hecho la enseñanza obligatoria de la sana doctrina cooperatista.

Aviat tornarà a sortir

“EL COOPERADOR”

Tots els socis, mestres i alumnes, de les cooperatives escolars, són invitats a col·laborar en aquesta secció quinzenal.

La Guerra

Per un quasi incomprensible desig de superació, per un instint sanguinari l'home ha creat amb un conjunt de fets cruels la pitjor acció que hagi pogut forjar el seu cervell i el seu cor. Ha creat la guerra!

Evolucionant els seus mitjans amb el transcurs de les edats l'home s'ha destruït, i ha regat el terreny en què viu amb la sang dels seus semblants, el terreny que hauria hagut de llaurar amb el seu estudi i treball per a procurar a les generacions que l'havien de succeir d'un major benestar.

..

Si els homes anomenats herois del progrés humà que han esclavitzat la seva vida en bé de la Humanitat i de la civilització; si els homes que amb el seu esforç han conquistat per a elles el fons dels mars; que han explorat el Món i que en busca de llunyanes terres s'han deslliçat per sobre els mars, enfrontant-se amb les inclemències del temps; si els homes que fent honor a la Ciència han passat els dies sombrius i sencers de la seva vida treballant incansablement per aconseguir el que ells no fruirien.

Si aquests homes poguessin tornar a viure i veïssin que els seus penosos treballs s'han convertit en un crim per a la Humanitat; si veïssin que el fruit dels seus esforços s'han utilitzat per a destruir-se, girarien els ulls avergonyits i desconsolats per a plorar eternament la desgràcia que pesa sobre la Humanitat.

..

Quin desconsol i quin dolor quan per un pobre acaben de passar les armes que l'home ha construït, segant vides, amors, esperances, qui sap si tot just florides!...

Quina pena més fonda per a la mare que li ha estat arrancat del seu costat el seu fill!...

Quin desconsol per a l'infant abandonat mentre al lluny es senten els sorolls de la lluita!...

Quin desig de plorar quan es veuen a l'horitzó partir formats els homes del poble, que deixen allà els seus pares, la seva esposa, els seus fills!...

Quines ganes d'abraçar-se no deu sentir el soldat amb aquell que és el seu germà i amb el que es veu obligat a lluitar!...

DEL MOMENTO

La mujer ante la guerra

Hay que evocar, necesariamente, el pasado de la mujer española, tan lleno de humillaciones, para poder comprender mejor su reacción, quizá tardía, pero eficaz, ante el ataque del imperialismo que intenta introducir de nuevo la esclavitud del sexo femenino, limitando sus aspiraciones intelectuales, cerrándole el paso que conduce a la humanidad libre a la superación individual y colectiva. Los gobiernos reaccionarios, los monarcas ineptos, el clero, siempre maestro en dominar, apoyaban unas leyes injustas que nada nos favorecían; negaban facultades en vez de otorgarlas. Nuestras abuelas fueron ante el mundo, ante la sociedad, ceros en el gran círculo de una intransigencia ampliada hasta el infinito por intereses disfrazados de razones.

Los pueblos, a fines del siglo pasado, después de la gran experiencia de la revolución francesa, cara a la realidad histórica e influenciados por el ambiente tan complejo, buscaron, entre las ruinas de múltiples ídolos rotos, un nuevo ideal, no irreal, sino humano; comprendieron que hay que evolucionar dentro de las posibilidades, sin apartarse de lo razonable en espera de perfecciones imposibles, en nombre de sublimes teorías que los hombres —nunca libres de máculas— no pueden convertir en hechos. Entonces surgieron las primeras mujeres que reclamaron, de una manera un poco absurda, sus derechos para poder cumplir mejor sus deberes.

El movimiento femenino iniciado en Inglaterra, censurado violentamente por la Prensa, fué adquiriendo solidez. Pasaron los años; la lucha de sexos —nada bien orientada, hay que reconocerlo— seguía. Poco a poco, al calor de mentalidades nuevas, la animosidad de las mujeres hacia los hombres fué debilitándose, hasta diluirse completamente en el fuego de una aspiración definida, firme como un muro. Lo que empezó de una manera anacrónica, como un fenómeno, esporádicamente, llegó a ser la idea principal de una generación más positiva, más culta, mejor preparada para asimilar todos los conocimientos, útiles en la conquista de su total independencia.

La mujer europea, no obstante haber demostrado su valía en las ciencias y en las artes, apartada ya de la estrechez del hogar, no habría llegado nunca a conseguir un puesto en todas las actividades sociales y políticas, sin la oportunidad de la gran guerra, que le brindó la ocasión para poner de relieve sus cualidades. Después de la tragedia —que costó veinte millones de hombres— una vez demostrado nuestro tesón en los momentos difíciles, casi nadie se opuso a la emancipación femenina.

La República española anuló el fatídico Código, que denigraba tanto a la mujer; le dió, magnánimo, lo que todavía no se había atrevido a pedir. Como las derechas trabajaban sigilosamente en la sombra, como la Iglesia ejercía todavía un predominio, coaccionando voluntades y conciencias, a pesar de los esfuerzos de algunas que intentábamos hacer comprender en artículos, en conferencias, lo que el nuevo régimen esperaba de nosotras, no pudo lograrse la fusión de energías, tan necesaria. Ha sido precisa la sublevación militarista primero y una guerra de independencia después, para que la mujer vibrara impulsada por un fervor extraordinario, dispuesta a dar lo mejor de sí misma, su cerebro, su alma, su vida si es preciso, para impedir el triunfo de las hordas extranjeras, para forjar con dolor una victoria que tendrá como premio el bienestar colectivo.

En Valencia se celebró el Congreso Internacional de Mujeres Antifascistas. Todos los discursos que se pronunciaron pusieron de relieve ante el mundo lo que queremos hacer, lo que puede esperarse de nosotras, lo que significa nuestra ayuda en los momentos de peligro, cuando cada estímulo tiene un valor infinito en la conquista de una gloria necesaria al pueblo. Las conclusiones aprobadas reflejan claramente la orientación, el camino a seguir. Ser útiles en la retaguardia; aminorar, en lo posible, las consecuencias desgraciadas de la guerra que deja siempre tantos hijos sin padre, tantos viejos sin calor de hogar.

En Barcelona, también ha sonado clara, expresiva, la voz femenina que sin vacilaciones, firmemente, ha dirigido a las multitudes su mensaje de un enorme valor positivo y sensiti-

vo. Los antifascistas catalanes, la han escuchado atentamente, convencidos de que simbolizaba la unión de fuerzas psíquicas y materiales en un mismo anhelo, en una misma fe.

Hay muchas mujeres de valía que están alejadas de la inquietud que las circunstancias anómalas ponen en cada ambiente; deben salir a la palestra, definirse abiertamente, luchar con nosotras sin miedo, aportando a la causa proletaria sus mejores conocimientos. Y las jóvenes de la clase media —la que ha sido más castigada por el capital— que han podido conocer lo que puede esperarse de los representantes del fascismo internacional, tienen que empezar a despertarse, a producir, a crear, a enrolarse en las filas de las que soñamos en un mundo mejor.

Que la mujer sea hoy el puntal más firme de la evolución social. Que sepa ser fuerte hasta el fin y habrá cumplido en el caos del siglo una misión de transcendental significación progresiva.

LORENZA GARCÍA DE RIU

Barcelona, 16 noviembre, 1937.

FETS HISTÒRICS

La intervenció i la no intervenció

Com a fet oposat a la política que les potències europees estan realitzant, o sigui la *no intervenció*, ha jutjat un paper importantíssim en la distribució dels colors del mapa, principalment d'Europa, un altre fet que va iniciar-se a començaments del segle passat i que, amb major o menor intensitat, ha actuat i actua fins a l'hora present.

Si analitzem els motius pels quals va constituir-se la «Santa Aliança», any 1815, entre Àustria, Prússia i Rússia, en el fons del fons veurem que era per *intervenir* en el règim interior dels pobles, a fi de què aquests no poguessin malmetre els acords del Congrés de Viena, l'objecte dels quals havia estat deixar les coses tal i com estaven abans de la Revolució Francesa.

Aquesta política d'intervenció, iniciada per la «Santa Aliança», va constituir tot un sistema que va agafar enorme preponderància quan a aquesta aliança s'hi varen adherir Anglaterra i França, després del tractat d'Aquisgran en 1818, i formaren el conjunt anomenat «Pentarquia».

Les principals intervencions foren: l'austríaca (1821) en Nàpols i Piemont, la francesa (1823) en Espanya, l'anglesa (1826) en Portugal, la de les potències europees, per mitjà del tractat de Londres del 1840, en Egipte i, per mitjà del tractat de París del 1856, en Turquia i Rússia; en aquest tractat Rússia va renunciar a mantenir la flota en el mar Negre.

Si anem repassant tots els tractats de pau, signats en Europa des d'aquestes dates, veurem que tots, però tots, tendeixen a intervenir en les solucions dels desequilibris originats per les guerres. En els tractats de pau que posaren fi a la gran guerra (Versalles, Saint-Germain, Neuilly-sur-Seine, Trianon i Lausana) s'hi va notar d'una manera directa i intensa la intervenció dels Estats Units, car, excepte en el tractat de Lausana, en tots els tractats, per iniciativa del govern americà, va introduir-se el Pacte de la Societat de les Nacions.

En contraposició a la doctrina de la intervenció, a començaments del segle passat també, Monroe, cinquè president dels Estats Units, iniciava una política de *no intervenció*, resumida en la famosa fórmula *Amèrica pels americans*, amb el missatge dirigit al Congrés, el 2 desembre 1823, després d'haver consultat als ex-presidents Jefferson i Madison. En aquest missatge s'afirma que «els territoris americans, lliures i independents, no poden ésser en el futur susceptibles de colonització per part de les potències europees i que els Estats Units *no intervindran* en les possessions colonials dels Estats europeus que es trobin en territori americà».

A aquesta política de *no intervenció* s'hi varen adherir Mèxic, Guatemala, Colòmbia i Perú (en el Congrés de Panamà del 1826), Sant

Entorn del I Congrés mundial de les Joventuts Cooperatistes, París 1937

EL MANIFEST INTERNACIONAL. COMENTARI FINAL

Les tasques que clogueren el Congrés de París foren les dedicades a l'elaboració del manifest que ha estat llançat a la consciència de la joventut de tot el món.

Cal remarcar que és el primer que ha estat dirigit, en el pla internacional, als joves parlant-los en llenguatge i formes cooperatistes.

"El Congrés Mundial de Joves Cooperatistes 1937

Proclama que la Cooperació en totes les seves formes conclou un nou sistema de vida basat sobre principis oposats als del capitalisme, rebutjant la lluita pel profit i instituint una íntima col·laboració entre els individus i els pobles, des del punt de vista econòmic com social.

Considera que la Cooperació, les possibilitats de la qual no es troben limitades precisament a un sector restringit de l'economia, impregnarà tota l'activitat humana d'una nova moral que reemplaçarà l'egoisme individual amb solucions que desenvolupin la personalitat en el

clo de la col·lectivitat per al benestar de cada u i de tots.»

El manifest és una invitació a la joventut que vol treballar per al seu esdevenidor, per aplegar-la en els contingents del nostre moviment.

Constitueix un crit que cerca la col·laboració, en el nostre esforç, de tota la joventut treballadora.

Amb això han acabat els treballs del Congrés de París que ha d'esdevenir històric.

Després de vuit dies de treballs i discussions, la reunió, la primera gran reunió internacional, ha estat clausurada.

En el curs de les seves discussions hi han assistit destacades personalitats de la Cooperació internacional que amb motiu del Congrés de l'Aliança Cooperativa Internacional es trobaven a París.

Entre ells cal esmentar de manera principal el Doctor Georges Fauquet, el gran amic de la joventut cooperatista, a Ernest Poisson, Gaston Prache, Mme. Freundlich, Bugnon, Professor Hall, Doctora Houdre i Moreau.

A més a més, cal fer notar que al marge d'aquestes figures de relleu universal, en el camp de la Cooperació i de l'economia, hi concorregueren infinitat de representacions d'organitzacions cooperatives d'adults per a testimoniar al gran comici la seva simpatia i el tribut de la seva més sincera fraternitat.

Acabat el Congrés ha començat un nou cicle, més costerut i difícil, si hi cap, que l'anterior: el de les realitzacions.

Aquest nou període ens dirà si les tasques de París han estat profitoses.

La Joventut Cooperatista ha de transformar-se en un tipus d'organització dinàmica, de lluita i de combat que portin al nostre camp tot el més florit i millor de la nova generació. De la que treballa i lluita per la superació.

Som els responsables dels destins que han estat reservats a la Cooperació i al complex de totes les manifestacions socials.

Si no sabem mantenir-nos en el nostre lloc d'honor i de sacrifici farem possible que els perills més diversos amenacin el nostre esdevenidor magnífic.

Els milers i milers de joves de les Joventuts Cooperatistes Xineses no han assistit perquè el seu lloc sagrat estava en els camps de batalla lluitant per la seva independència nacional contra l'imperialisme japonès.

La Unió de Joventuts Cooperatistes de Catalunya, que tampoc no ha assistit al Congrés, té també la gairebé totalitat dels seus militants que lluiten amb un braó i decisió extraordinària per a la defensa de la Revolució que iniciarem contra el feixisme de Franco i els de Hitler i Mussolini.

Que el sacrifici i la voluntat increbantable de vèncer que expressen en els fets aquests dos grans i exemplars moviments germans de Catalunya i Xina sigui assimiliat pels altres joves cooperatistes del món i el triomf serà nostre!

ANTONI SOLÉ

No oblideu que el vostre almanac és l'ALMANAC DE LA COOPERACIO

Dirigents de cooperatives:

Grups de Cultura:

Companys cooperadors:

Ompliu el Butlletí que segueix i remeteu-lo al
Director de l'ALMANAC DE LA COOPERACIÓ.— Pelai, 7.— Barcelona

BUTLLETI DE SUBSCRIPCIO

La Cooperativa
de demana li siguin reservats
..... exemplars de l'ALMANAC DE LA COOPERACIÓ CATALANA, al preu de 2 pessetes, i al mateix temps adjuntem originals del nostre historial per a ésser publicats a les pàgines "Nostres Cooperatives" del propi Almanac, en⁽¹⁾ pàgines, al preu de 20 pessetes la primera pàgina i 10 pessetes les següents.

El Secretari,

El President,

Segell,

(1) Cas de no desitjar l'historial de la vostra Cooperativa, deixen aquest blanc sense omplir.

CONYAC SOREL

Adaptat al paladar dels cooperadors des de 1875

SUC. DE MOREL FARRERAS - - - - BARCELONA